

Szabó Antal 1945 - 2015

Professzor úr analitikusok, szakasszisztensek, klinikai biokémikusok generációit oktatta. Központi szerepet játszott az egyetemi laborintegráció koncepciójának a kidolgozásában, végrehajtásában. Neki is köszönhető, hogy a 10 évvel ezelőtt az egyetemen működő 28 laboratórium jelentős része centralizálásra került, ami a vizsgálatok költséghatékony végzésén túl lehetőséget adott a módszertan egységesítésére, egységes vizsgálati elvek bevezetésére. Előkészítette és bevezette a laboratóriumi medicina tárgy oktatását orvostanhallgatók számára. Tanulmányi felelősként az Intézet életében egészen a legutóbbi hónapig jelen volt, nyugdíjasként is aktív részt vállalt az oktatásban. Az általa szerkesztett tankönyv nemcsak a diákoknak, de a szakmának is nagy segítséget ad. Vitalitása, személyisége, tudása nemcsak az Intézetnek, de az egész laborszakmának hiányozni fog

Megemlékezés

Prof. Dr. Szabó Antal, a Semmelweis Egyetem Laboratóriumi Medicina Intézet alapító egyetemi tanára 1968-ban végzett a Szegedi Tudományegyetem vegyész szakán, majd a Budapesti Műszaki Egyetem vegyész-mérnöki karán műszeres analitikai szakképesítést szerzett.

1969 és 2011 között több mint 40 éven át dolgozott orvosi laboratóriumban. Első munkahelye a Szolnoki Megyei Kórház Laboratóriuma, Velösy György főorvos vezetése mellett. Itt készítette egyetemi doktori értekezését 1975-ben. 1976-tól egyetemi adjunktusként a klinikai kémiai részlegben dolgozott az Orvostovábbképző Intézet Laboratóriumi Vizsgálatok Tanszékén. 1981-ben szerzett kandidátusi fokozatot. Miltényi professzor meghívására 1983-ban került a Semmelweis Egyetem I.sz. Gyermekklinika Laboratóriumába. Egyetemi docensként 1997-ben védte meg MTA doktori értekezését. 1999-ben habilitált. Ezen időszakban Sárközi professzor meghívására nyolc alkalommal dolgozott a New Yorki-i Mount Sinai Medical Center kémiai laboratóriumában. Közel harminc éven át oktatott és vizsgáztatott az ETI szakasszisztensi képzés keretében. 2006-ban az elsők között szerzett klinikai biokémikus szakképesítést. Azóta a Semmelweis Egyetem Laboratóriumi Tanszéki Csoport egyetemi tanára, 2010-től az akkor alapított Laboratóriumi Medicina Intézet megbízott igazgatója. 2011-től nyugdíjasként egészen mostanáig az Intézet tanulmányi felelőse volt.

Szabó Antal 1970-től folyamatosan aktívan részt vett a Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság munkájában. Több ciklusban a Társaság vezetőségének, illetve elnökségének volt tagja, különböző funkciókat töltött be. A Laboratóriumi Diagnosztika folyóirat főszerkesztője volt a 1985 és 1993 között. Több hazai és nemzetközi szakmai kongresszus szervező bizottsági tagja volt. 30 MLDT Nagygyűlésen vett részt, 2012-ben a Budapesti kongresszus társszervezője volt. Számos európai, világkongresszuson és más nemzetközi fórumon vett részt előadóként. Közleményeinek száma közel 200, lektorált cikkek száma száz feletti. 10 könyvet, oktatási jegyzetet írt – a legutóbbi, orvostanhallgatók és rezidensek számára közösen készített jegyzetünk két hónapja jelent meg.

Száraz életrajzi adatok, melyek önmagukban is jelzik: Szabó tanár úr a hazai laboros társadalom kimagasló eredményeket elérő, felmutató, vezető tagja volt. Mégis, önmagukban nem sokat árulnak el abból a színes, vibráló egyéniségből, ami Tanár úr sajátja volt. Arról az emberről, aki egész életében izgatott kíváncsisággal és szeretettel fordult környezete felé. Aki még egy hónapja is bejárta az Intézetbe, hogy a következő generációnak, rezidenseknek átadja a labormedicina és az analitika területén összegyűjtött közel fél évszázados tudásából, tapasztalatából. Miközben aktívan élte és tervezte életét: a belföldi és külföldi utazásokat, kirándulásokat feleségével, családi programokat, kiállításokat, az unokákkal való találkozást. Számomra mindig harmonikus, a boldog élethez szükséges arányokat felismerő és követő embert jelentett.

Tanár úrral szorosabb kapcsolatba 2011-ben kerültem, amikor átvettem Tőle a Laboratóriumi Medicina Intézet vezetését. Könnyű dolgom volt, mivel a munka egyik legnehezebb szakaszát, a laborcentralizáció első lépéseit magára vállalta. Azt a nem egyszerű konfrontációkkal járó időszakot, amikor klinikák, kórházak laborjait kellett bezárni, vizsgálatokat megszüntetni, dolgozóktól megválni. Egy olyan Intézetet kaptam Tőle, amelynek megvan a lehetősége, hogy az ország első egyeteméhez méltó laborszolgáltatást biztosítson. Új és tapasztalatlan vezetőként ennek ellenére voltak nehézségek, szakmai kérdések, melyek megoldásában Tanár úr a maga tapintatos, diszkrét módján mindig segített – hol közvetlen iránymutatással, hol országos kapcsolatrendszere, barátai révén. Neki is köszönhetem, hogy az Intézet vezetőjeként fel mertem vállalni az intézet átszervezésével kapcsolatos kihívásokat.

Sokat segített, hogy nyugdíjas professzorként vállalta a tanulmányi részleg vezetését; az évi 500 medikus három nyelven való oktatásának a megszervezését, vizsgáztatását, a klinikai biokémikus grémium irányítását. Most, ahogy az ezzel kapcsolatos dokumentumokat át kellett tekintenem, a funkcionális rend, a pontosság és az igényesség az, ami minduntalan visszaköszönt. Neki köszönhetjük azt is, hogy a graduális és posztgraduális képzés számára most egy több éve várt hiánypótló tankönyv megjelent. A közös szerkesztői munka során rengeteget tanulhattam Tőle.

Tanár úr a labordiagnosztika tekintetében rendkívül izgalmas átmeneti korszakban élt és alkotott. Átéltette a modern technológiai laboratórium kialakulását: azt a folyamatot, melynek során az üvegpipettákat, analmérlegeket és kémcsöveket felváltotta a számítógép irányította, közel teljesen automatizált rendszerek sokasága; az érzéki tapasztalást, a mikroszkóp alatti világ szemlélését a száraz, számítógépes adatáramlás. Ő a 21. században is látta és érezte a szám mögött álló biokémiai folyamatot és – mivel élete jelentős részét a betegellátás területén töltötte – magát a szenvedő beteget is. Érzékeny, mélységes empátiával megáldott (de ezt a maga nyers módján a végletekig leplezni próbáló), a realitások talaján álló ember volt.

Bár hiányozni fog tudása, kedvessége, humora, hálás vagyok a sorsnak, hogy Tanár úr velünk lehetett. Töreksem rá, hogy az általa elkezdett mű: a modern, egyetemi Labormedicina Intézet úgy fejlődjön, ahogy azt eltervezte és 5 éve elindította.

Budapest, 2015. november 6.

Vásárhelyi Barna

Szabó Antal búcsúztatása

Kollégái, barátai s mindazok, akik szerették és tisztelték, egy szál virággal búcsút vehetnek tőle 2015. november 27én, pénteken, 17 órakor a Herminamezői Szentlélek Plébánián (1142 Budapest, Kassai tér 2) tartandó megemlékezésen.

Utolsó útjára csak a szűk család kíséri.

Táviratcím: Dr. Szabó Antalné 1148 Budapest, Bolgárkertész u.23.fsz.2.